

Осип: А громада корчму купить на громадський, читальняний дім.

Антін: Так, то але буде! Бо вже нам і сьогодні в читальни за тісно.

Галя: Гей, хто то йде до нас?

Марійка: Певно дядько Микетей ідуть.

Антін: (відчиняє двері). Гей, любі гостеньки, та то старий дідусь ідуть.

Роман: Дідусь, чоловік Божий, а вітайте до нас.

СЦЕНА V.

(Входить Дідусь, дуже старенький, сивий, борода довга, в руці палиця, де можна то і ліра).

Дідусь: Слава Ісусу Христу!

Всі: Слава на віки.

Галя: (підбігає і веде його на середину сцени, Роман подає сталець). Сідайте дідусю, прецінь до нас загостили.

Дідусь: Бог запласть за добре слово. Я іду з Гошова до Зарваниці, ось думаю, поступлю до вас діточки, подивлюся, що коло вас чувати, як вас Бог милує.

Осип: Славити Господа, якось живемо. А ви дідусю, все від церкви до церкви?

Дідусь: Все діточки мої. Іду, поки старечі ноги несуть. Іду і молюся Богу за гріхи свої, і за вас, мої любі.